

CUDOTWORSTWO (1) *sb n*

A sg cudotw(o)rstwo.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Dar, moc czynienia cudów; donum miraculorum, vis faciendi miracula divinitus data, magia Cn:
Patrz ná święte poznaż iáki ielt Pan Bog ktory ná nich cudotworftwo/ wśzechmocność/ miłóśierdzie/
fzczodroblliwość/ łáfkáwość/ długoćierpliwość/ fregość y fprawiedliwość fwoię/ dáleko znaczniey
niż indziey pokázowác raczy. *SkarŻyw A3.*

Cf CUDOTWORNÓŚĆ

ZZa